

[Lenger]

slag i arveafgiften efter en konkret vurdering. Men her er vi enige med SF i, at dette ikke er tilstrækkeligt.

Af de argumenter, som SF har nævnt, vil jeg gerne fremhæve et enkelt, nemlig at man først får den endelige afgørelse, når man er blevet alene, og det giver naturligvis anledning til en meget ubehagelig situation i en periode, som kan være svær nok i forvejen. Men dertil kommer, hvad der er nok så væsentligt, at man ingen mulighed har for at vide, om man er købt eller solgt, mens tid er.

Jeg vil især fremhæve en af konsekvenserne af SFs forslag, nemlig at to personer af samme køn i dag overhovedet ikke har nogen mulighed og altid vil være i denne vanskelige situation, hvis den ene part dør. Det er for os at se et af de største fremskridt, som SFs forslag indeholder, og vi kan i princippet varmt støtte det, selv om vi gerne vil anerkende, at der eksisterer en række afgrænsningsmæssige problemer af den karakter, som ministeren var inde på.

Dog er der en enkelt ting i SFs forslag, vi ikke helt forstår, og det er denne tidsgrænse på 2 år som betingelse for at kunne arve indbyrdes mellem papirløse med den samme arveafgift som for ægtefæller. Her ser det ud, som om SF går med både livrem og seler, for det, som SF er ude på, er jo at kunne fastslå objektivt, at der foreligger et egentligt samhörighedsforhold, men samtidig foreslår SF, at der skal foreligge et testamente. Dette kunne vi i princippet godt stille os tilfredse med som tilstrækkeligt for at kunne fastslå, at der har foreligget et sådant samhörighedsforhold. Hvis der foreligger et testamente, hvorefter det fremgår, at arveladeren ønsker at lade den papirløse partner blive arving, og de to personer har haft en eller anden grad af fællesskab, som man nærmere kunne definere, mener vi ikke, det er nødvendigt at stille yderligere krav. Ud over nogle helt specielle situationer er der jo heller ikke tidsmæssige begrænsninger for den særlig lave arveafgift mellem ægtefæller, der har papir på det. Derfor vil vi foretrække, at 2 års kravet udgår eller i hvert fald begrænses i forslaget, sådan at den ligestilling, som forslaget foregiver at indføre, også kunne blive reel.

Men der er, som også andre har været inde på, en række praktiske problemer; det ændrer imidlertid ikke på, at vi mener, at

SFs lovforslag er godt, og vi vil meget gerne give vores principielle støtte til det.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg takker for tilslutningen fra et endda meget bredt flertal i dette ting, idet såvel socialdemokratiet som de konservative, fremskridtspartiet og VS sluttede op bag SFs forslag, i princippet i hvert fald. Jeg forstår holdningen sådan, at vi nu skal starte arbejdet, og at det så vil vise sig, om vi kan gøre det færdigt eller vi skal afvente den betænkning, ministeren oplyste er på vej. Hvis ministeren kan love, at der kommer et lovforslag i begyndelsen af næste samling, kan vi måske afvente dette, men i hvert fald må vi begynde at arbejde nu. Jeg er helt enig i fru Jytte Hildens betragtninger om, at vi nu har ventet længe nok, for det er et problem, der breder sig. For ganske få år siden var der relativt få par og mest blandt de yngre aldersklasser, men antallet af par er stærkt stigende også i de ældre aldersklasser.

Der kom enkelte tekniske indvendinger. Ministeren påpegede nogle få tilfælde, nemlig hvad der skulle ske, hvis der var tre søskende, ikke to, og der var udfærdiget testamente for to. Hensigten med forslaget er jo at favorisere parlignende forhold i meget bred almindelighed, og det vil sige, at der ikke er tale om at favorisere én enkelt, hvis mennesker ikke har tænkt på, at de lever i et parlignende forhold. Men i samme øjeblik et lovforslag er vedtaget med en bestemt retsvirkning, vil folk naturligvis indrette sig på det og formodentlig indrette deres testamente således, at de kan nyde godt af det. Men hvis de ikke ønsker at gøre det eller ikke er opmærksomme på det, kan de heller ikke. Det gælder så meget andet.

Ministeren påpegede, at der kunne være det problem, hvor der er børn, at det af børnene, der måtte være tillagt en større arvelod, ville falde ind under en billigere arveklasse. Dertil kan jeg sige, at forskellen på arveklasserne for børn og ægtefæller jo ikke er voldsomt stor, så det synes at være en forholdsvis beskeden retsvirkning.

Hr. Lenger spurgte, hvorfor vi har fastsat en 2 års grænse. Jeg vil gerne medgive hr. Lenger, at der derved bevares en forskel mellem ægteskab og papirløse, idet et ægteskab